वनदशायामितदुर्वृत्त आसम् । अनेकगोबासणमनुष्यवधान्मे पुचा अनेकशो मृता दाराश्व। सांप्रतं निर्वशो ऽिस्म। ततः के-नापि धार्मिकेणाहमुपदिष्टः। दानधर्ममाचरतु भवानिति। त-दुपदेशादिदानीमहं स्नानशोलो दाता वृद्घो गलितनखदन्तो

⁵ दयावांश्व कथं न विश्वासभूमिः। उक्तं च।

इज्याध्ययनदानानि तपः सत्यं क्षमा दमः। ञ्चलोभ इति मार्गो ऽयं धर्मस्याष्टविधः स्मृतः॥ तच पूर्वश्वतुर्वगों दम्भार्थमपि सेव्यते। उत्तरश्व चतुर्वगों नामहात्मसु विद्यते॥

मम चैतावालँ लोभविरहो येन स्वहस्तगतमि सुवर्णकङ्करणं यसै कसै चिद्दातुमिन्छामि। तथापि व्याघ्रो मानुषं खादतीति लोकप्रवादो दुर्निवारः। यतः।

> गतानुगतिको लोकः कुटृनीमुपदेशिनीम्। प्रमाणयति नो धर्मे यथा गोन्नमपि डिजम्॥

मया च धर्मशास्त्राएयधीतानि । शृणु । मरुस्थल्यां यथा वृष्टिः स्नुधार्ते भोजनं तथा । दिरद्रे दीयते दानं सफलं पागडुनन्दन ॥ प्राणा यथात्मनो ऽभोष्टा भूतानामपि ते तथा । आत्मीपम्येन सर्वत्र दयां कुर्वन्ति साधवः ॥

20 अपरं च। प्रत्याख्याने च दाने च मुखदुःखे प्रियाप्रिये। आत्मीपम्येन पुरुषः प्रमाणमधिगच्छति॥ अत्यञ्च। मातृवत्परदारांश्च परद्रव्याणि लोष्टवत्। स्रात्मवत्सर्वभूतानि यः पश्यति स पश्यति॥